

SEPTEMBER: KRALJICA DRUŽINE

Način življenja

Vodilo OFS – člen 9

Devico Marijo, ponižno Gospodovo služabnico, pokorno Njegovim besedam in navdihom, je Frančišek obdal z neizrekljivo ljubeznijo in jo določil za varuhinjo in priprošnjico svoje družine. Frančiškovi bratje in sestre v svetu naj ji izpričujejo svojo gorečo ljubezen s posnemanjem njene brezpogojne pokorščine ter v zaupljivi in zbrani molitvi.

Življenje, kakršno je Bogu všeč (1 Tes 4,3-5)

»To je namreč božja volja, vaše posvečenje: da se zdržite nečistosti; da vsak izmed vas s svojo ženo živi v svetosti in časti, ne v poželjivi strasti kakor pogani, ki Boga ne poznajo; **Bog hoče, da se posvetimo.**«

Kratka misel za premišljevanje in pogovor:

V življenjepisu *Vita seconda di San Francesco d'Assisi* Tommaso da Celano poroča, kako so starši svetnika ovirali pri njegovi poti k Bogu, dokler ni na dramatičen način dosegel svobodo izpod očetove roke. Ob premišljevanju njegovega življenja slutimo neizmerno trpljenje njegove ljubeče mame Pike, ko mladenič zapusti domačo hišo. Na prvi pogled se nam zdi, da je njegov odnos do lastne družine, tudi do družine na splošno, neprimeren, vendar nam Celano pripoveduje o dogodku, ki nam mladega Asižana prikaže tudi v drugačni luči, pričuje o moči njegove molitve za dosego složnosti v družinah: Na poti v Cortono je neka nesrečna mlada plemkinja iz Volusiana hitela za Frančiškom in ga rotala, naj jo blagoslovi, za krutega moža pa naj izprosi spreobrnitev srca. Frančišek se je poln sočutja od nje poslovil rekoč: »Pojdi, blagoslovljena hči, in mu v mojem imenu povej, da je zdaj prišel čas rešitve, a pride za njim čas pravičnosti.« Ko se je mladenka vrnila k možu, mu je povedala, kaj ji je bilo naročeno.

Tedaj se je Sveti Duh spustil nanj in ga iz starega človeka spremenil v novega, da je z vso nežnostjo povabil svojo družico: »Dajva, služiva Gospodu in rešiva svoji duši.« In res sta še mnogo let živela v čistosti ter odšla v večnost istega dne - eden kot jutranja žrtev in drugi kot večerno darovanje. Po tej zvesti, potrpežljivi ženi se je izpolnil rek: **Neverni mož se odreši s pomočjo verne žene.**



Tako kot večina izmed nas tudi Asiški svetnik ne prihaja iz popolne in z gledne družine, pač pa iz čisto vsakdanje, s problemi, stiskami in hrepenenji. Njegova mati ni svetnica, je normalna žena, zagledana v svojega sinka. Vendar se z Božjo pomočjo Francišek osredotoči na Kristusa, se sooči in pomiri s seboj ter z drugimi tako, da postane miroljuben in ljubezniv človek. Njegova zgodba nam dokazuje, da zmoremo tudi mi ravnati na podoben način.

Hans Urs von Balthazar (1905-1988), švicarski teolog in eden največjih katoliških mislecev 20. st., v knjigi *Marija za danes* zapiše o pomenu poroke med Jožefom in Marijo te misli: »Njuna poročenost je ne le nujno potrebna, da more Marijin otrok veljati za Davidovega potomca, ampak tudi zato, da bi privedla do izpolnitve starozavezne poročenosti. Jožef dopolni pri tem obe nakazani črti, a tako, da prekorači prag v smeri k dokončni zavezi. Jožef dopolni rodovitnost Abrahama, ki je dal Bogu vso čast in je razumel svojo rodovitnost kot »vstajenje od mrtvih«, tako da je Bogu dal celoten prostor. To je za moža, ki je živel naravnano na poročenost, odpoved iz vere in prav s tem deležnost pri deviški rodovitnosti svoje žene. Zakonska zveza Jožefa z Marijo je zgled tako za poročene kot za deviške v Kristusovi Cerkvi.«

Papeževa enciklika *Radost ljubezni* nam razkriva, kako živeti zakonsko zavezo vsak dan: »Če družini uspe, da se osredotoči na Kristusa, on povezuje in razsvetljuje celotno družinsko življenje. Bolečine in bojazni doživlja družina v povezanosti z Gospodovim križem in njegov objem omogoča prenašati najhujše trenutke. V grenkih dnevih se poveže z zapuščenim Jezusom, kar lahko prepreči zlom družine. Tako družine postopno 'z milostjo Svetega Duha preko zakonskega življenja uresničujejo svojo svetost, tudi s tem, da se udeležujejo skrivnosti Kristusovega križa, ki težave in trpljenje spreminja v daritev ljubezni'. Z druge strani družina doživlja trenutke veselja, počitka ali praznovanja in tudi spolnost kot deležnost pri polnosti življenja v njegovem vstajenju. Zakonca z različnimi dnevnimi opravili oblikujeta tisti duhovni prostor, v katerem je mogoče izkusiti mistično navzočnost vstalega Gospoda ...«.

Pridružimo se tudi mi voščilu sv. Janeza Pavla II., ki ga je leta 1991 naslovil na predstavnike gibanj za življenje: »Devica Marija je najsijajnejša pobudnica življenja, mati Njemu, ki je življenje. V betlehemske revščini mu je z neizmerno ljubeznijo darovala življenje. Naj skupaj s svojim Sinom blagoslovlja vse matere tega sveta, vse družine, vse ljudi, vse narode. Naj postanejo luč, sol in kvas zemlje.«

Če bodo današnje družine imele za zgled Sveto družino, bodo njihove zveze blagoslovljene, otroci bodo rastle v varnem zavetju miru, ljubezni, ponižnosti, poštenosti, pripravljenosti na odpuščanje in medsebojno darovanje. Matere in očetje jih bodo s poglobljeno molitvijo, z vernim sledenjem Božji besedi, z odgovornim



